

РЕШЕНИЕ

№ 19373

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1726** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. И. С., ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място], [жк], [жилищен адрес] партер, офис 5, чрез адв. А.Д. срещу решение № 285 от 22.01.2025 год., постановено по НАХД № 9072/2024 по описа на СРС, НО, 22 състав, с което съдът е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-008710 от 25.04.2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което за нарушение на чл. 37, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП на А. И. С. е наложена глоба в размер на 200 лв.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа, че при постановяването на обжалваното решение съдът не е обсъдил нито възраженията на жалбоподателя, касатор в настоящото производство, нито е взел предвид представените от него доказателства. По изложените съображения касаторът счита, че решението в се явява неправилно, поради което моли съда да го отмени и да постанови ново решение, с което да отмени наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован не се явява лично и не се представлява. Депозирано е становище от процесуалния представител на жалбоподателя адв. Д., в което е

заявено, че се поддържа жалбата и се моли решението на въззивния съд като неправилно да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалваното решение, предмет на касационната проверка, Софийски районен съд, НО, 22 състав е потвърдил наказателно постановление № 24-4332-008710 от 25.04.2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което за нарушение на чл. 37, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП на А. И. С. е наложена глоба в размер на 200 лв.

За да стори това, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 06.04.2024 г. около 18.10 ч. А. С. управлявал МПС - личния си лек автомобил „А. А2“ с рег. СВ 0480 РН в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], като на кръстовището с последната не пропуска насрещно движещото се ППС при завиване наляво за навлизане в друг път и става причина и участник в движещия се срещу него и продължаващ направо лек автомобил „А.“ с рег. номер СА 8312 ХН, който след ПТП напуска.

Във връзка с горните констатации на касатора бил съставен АУАН № 1231870 от 06.04.2024 г., срещу който било подадено писмено възражение срещу акта. На база на АУАН на 25.04.2024 г. е било издадено НП за извършено нарушение на чл. 37, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП на С. била наложена глоба в размер на 200лв

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушенията са безспорно доказани от обективна и субективна страна, квалифицирани са правилно от наказващия орган, като съответни по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК предмет на касационна проверка са само посочените в

жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушенията и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства - както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил съставът на нарушение визирано в нормата на чл. 37, ал. 1 от ЗДвП

Въззивният съд е извършил дължимата служебна проверка за законосъобразност, като установил, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, отговарят на изискванията за форма и съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в т.ч ясно и точно описание на извършеното нарушение. Прието е, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на НП. Районният съд е обсъдил подробно възражения на наказаното лице за неправилното установяване на фактическата обстановка по делото, приемайки ги за неоснователни. Преценено е, че от събраните писмени и гласни доказателства по безспорен начин се доказва извършеното от касатора нарушение по чл. 37, ал.1 от ЗДвП. Кредитирани са показанията на изслушания пред районния съд свидетел И. Д., актосъставител; преценени като кореспондиращи със съставения АУАН, както и на останалите по делото писмени доказателства. Направен е окончателен извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Настоящата касационна инстанция намира изводите на районния съд за съответстващи на доказателствата по делото и на приложимото право. Въззивният съд е изложил подробни и обосновани мотиви и е достигал до правилен извод за законосъобразността на НП. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на НП.

Напълно несъстоятелни са доводите, с които се оспорва извършването на нарушение на [чл. 37, ал. 1 от ЗДвП](#). Посочената разпоредба гласи, че при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Както и районният съд е отбелязал, от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че касаторът е навлязъл с автомобила си в друг път, като не е пропуснал движещия се срещу него и направо лек автомобил. Установено е още, че насрещният автомобил се е движил по пътя, в който жалбоподателят е искал да навлезе чрез маневрата си за завиване наляво, поради което другият автомобил представлява насрещно движещо се пътно превозно средство по смисъла на чл. 37, ал.1 от ЗДвП. За установяване на фактите от значение за разрешаване на правния спор, по делото са събрани достатъчно относими доказателства, като същите са анализирани от решаващия съдебен състав. Следва да се отбележи обаче, че преценката за това кои доказателства да бъдат ценени е предоставена изцяло на вътрешното убеждение на съда, поради което сама по себе си същата не представлява нарушение на съдопроизводствените правила. Невъзприемането на възражения в жалбата за основателни не съставлява касационно основание за отмяна на постановения съдебен акт.

Предвид това и в съответствие с фактическите констатации в АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила по [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) не е оборена от жалбоподателката в производството пред съда, следва да се приеме, че действителните факти по спора са такива, каквито са установени от органите на "Пътна полиция" в хода на административнонаказателното производство. Такава е преценката и на първоинстанционния съд. Установените данни са го

мотивирали да приеме, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, в резултат на което законосъобразно административнонаказващия орган е санкционирал същата.

Съдът намира, че релевантните факти се потвърждават изцяло от събраните в административнонаказателното и първоинстанционно съдебно производство писмени и гласни доказателства, като в тях се съдържат непротиворечиви данни, касаещи съставомерността на деянието.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноси притежава ответната страна, но предвид липсата на искане в тази насока, касационната инстанция не намира основание за присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, XXII Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 285 от 22.01.2025 год., постановено по НАХД № 9072/2024 по описа на СРС, НО, 22 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.